ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφεῖο
ΚΚ ΑΘΗΝΑΣ 49
Κ.Ε.Κ. ΑΡ.
01-2604

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

"Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν"

Φεβρουάριος 2019
ἔτος 44ο
ἀρ. φύλ. 721

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἀφιέρωμα γιὰ τὴν Ἁγία Φιλοθέη

Σάββατο 23 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3,** β' ὄρ, πλ. Ὁμονοίας

Ὁμιλητές:
Γεώργιος Παῦλος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου.
Γεώργιος Τσούπρας, Δρ. Θεολογίας.
Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος.
Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας νὰ συμμετέχουν στὴν ἐκδήλωση αὐτήν, γιὰ νὰ κατανοήσωμε ὅλοι καλύτερα πῶς μία μοναχὴ μὲ μεγάλη πίστη καὶ ἀνδρεῖο φρόνημα κατάφερε νὰ σκορπίση τόσο φῶς μέσα στὸ γενικὸ σκοτάδι τῆς σκλαβιᾶς, τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀπαιδευσίας.

Ἀποκριάτικη Συνεστίαση

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου 24 Φεβρουαρίου
καὶ **ὥρα 1:30 μ.μ.**
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ,** πλ. Ὁμονοίας

Τὸ καλομαγειρεμένο σπιτικὸ φαγητό, τὸ ἄφθονο δωρεὰν κρασί, τὰ ἀναψυκτικὰ καὶ τὸ μουσικοχορευτικὸ πρόγραμμα θὰ συμβάλουν στὴν δημιουργία οἰκογενειακῆς κοινοτικῆς ἀτμόσφαιρας καὶ στὴν γνήσια ψυχαγωγία μέσα στὶς ἑλληνοορθόδοξες παραδόσεις, μακρυὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ἄλλες ξένες συνήθειες.

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις. Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τὴν Παρασκευὴ 22 Φεβρουαρίου.
Πληροφορίες: 210-5230.948, 6936 901606

Τυρινὸ Βραδυνὸ

Σάββατο 9 Μαρτίου καὶ **ὥρα 6:30 μ.μ.**
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3,** β' ὄρ, πλ. Ὁμονοίας

Θὰ πραγματοποιηθῇ **ἑορταστικὸ βραδυνὸ** μὲ τυρινὰ ἐδέσματα, κεράσματα, παραδοσιακὸ πρόγραμμα καὶ σχετικὴ ὁμιλία μὲ θέμα: **«Ἡ πραγματικὴ ψυχαγωγία».**

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ

Τὴν **Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς 10 Μαρτίου** θὰ πραγματοποιηθῇ **ἐκδρομὴ σὲ ἱστορικὲς μονὲς** γιὰ τὴν συμμετοχὴ τὸ πρωῒ στὴν Θεία Λειτουργία καὶ τὸ ἀπόγευμα στὸν Ἑσπερινὸ τῆς συγγνώμης.

Πληροφορίες: 210-5230.948, 6936 901606

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** βράδυ στὶς **6:30 μ.μ.** συγκεντρώσεις νέων, ὁμιλία καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** βράδυ τὴν ἴδια ὥρα ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες γιὰ ἐπίκαιρα θέματα ἀπὸ δόκιμους ὁμιλητές.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν ὠφέλιμες γνώσεις ξένων γλωσσῶν, ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ διοργανώνονται πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομές.

Πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.

Οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου «Ἁγία Μαρία Μαγδαληνὴ» στὴν ὁδὸ **Ἀναγεννήσεως 19** στὸ **Αἰγάλεω**, κάθε **Τρίτη βράδυ στὶς 7:00 μ.μ.** ψάλλεται Ἱερὰ Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνονται ὀρθόδοξες ὁμιλίες καὶ πραγματοποιοῦνται διάφορες δραστηριότητες.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ συμμετέχουν στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210 59 82573,
κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἰατρός–θεολόγος.

Πάλι ῥαγιάδες;

«Ἀκόμη τούτη ἡ ἄνοιξη, τοῦτο το καλοκαίρι, ῥαγιάδες, ῥαγιάδες», σιγοτραγουδοῦσαν λυπητερά, ἐπὶ τετρακόσια ἔτη, οἱ πρόγονοί μας κάτω ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγό, ὅπου *«ὅλα τά 'σκιαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά»*. Τὸ τραγούδι των αὐτὸ γινόταν πιὸ πένθιμο, ὅταν συνειδητοποιοῦσαν ὅτι τὸ ἀρχικό των μήνυμα *«πάλι μὲ χρόνια, μὲ καιρούς, πάλι δικά μας θά 'ναι»* δὲν πραγματοποιοῦνταν.

Ἔτσι ἡ ἀμυδρὰ ἐλπίδα μετατρεπόταν σὲ μαύρη ἀπελπισιά. Ὅσο μάλιστα περίμεναν τὴν ἀνάσταση τοῦ γένους νὰ τοὺς τὴν δώση κάποια ξένη βοήθεια, ἡ ἡμέρα τοῦ λυτρωμοῦ ὅλο καὶ ξεμάκραινε.

Ὅταν ὅμως συνειδητοποίησαν ὅτι ὅσοι καμώνονταν πὼς θὰ τοὺς βοηθοῦσαν ἐνεργοῦσαν πρὸς ἴδιον ὄφελος, τότε καὶ μόνον τότε, στηριγμένοι μόνο στὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν δικιά των δύναμη, ξεσηκώθηκαν ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρον καὶ ἄνοιξαν δρόμους λευτεριᾶς καὶ χώρους γιὰ παλιγγενεσία. Στὴν ἀρχὴ μάλιστα ὁ ἐνθουσιασμός των ἦταν μεγάλος, σὰν ἔβλεπαν νὰ νικοῦν παντοῦ τὸν ἐχθρὸ καὶ νὰ λευτερώνουν πόλεις καὶ χωριά. Καμιὰ δύναμη, οὔτε οἱ δυνάμεις τοῦ Κεχαγιάμπεη, οὔτε οἱ στρατιὲς τοῦ Ὀμὲρ πασᾶ καὶ τοῦ Δράμαλη μπόρεσαν νὰ τοὺς σταματήσουν.

Ἀκριβῶς ὅμως τὴν στιγμὴ αὐτὴν, μέσα στὸν ἐνθουσιασμό των, δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ξένες δυνάμεις, οἱ λεγόμενες προστάτιδες δυνάμεις, μὲ τὴν κάποια βοήθεια ποὺ τοὺς παρεῖχαν ἐπεδίωκαν νὰ χειραγωγήσουν τὴν ἐπανάσταση πρὸς τὰ δικά των συμφέροντα. Ἔτσι διέσπειραν ζιζάνια ἀνάμεσα στοὺς ἀγωνιστές, καλλιέργησαν τὶς παλιὲς ἐσωτερικές των ἀντιθέσεις καὶ τοὺς ὤθησαν σὲ διχόνοια καὶ σὲ ἀλληλοσπαραγμό. Ἡ ἐξάρτηση ἀπὸ τοὺς ξένους ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἀκόμη καὶ ὅταν λευτερώθηκε ἕνα μικρὸ κομμάτι ἀπὸ τὴν τεράστια πατρογονικὴ γῆ οἱ πολῖτες καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ τοῦ νεοσύστατου κράτους χωρίστηκαν σὲ ξενοκίνητες παρατάξεις (φιλογαλλική, φιλοαγγλική, φιλορώσικη). Ἀργότερα δὲ δημιουργήθηκαν

συνέχεια στὴ σελ. 2

Ἔκκληση πρὸς τοὺς κληρικοὺς καὶ μοναχούς

Πατέρες ἅγιοι, τὴν εὐχή σας!

Μαζὶ μὲ τὴν ἔκφραση τοῦ σεβασμοῦ μας σᾶς ἀπευθύνομε τὴν ἔκκλησή μας αὐτὴν καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μεριμνήσετε ἐντονώτερα τόσο γιὰ τὴν πνευματικὴ ὅσο καὶ γιὰ τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ καλλιέργεια καὶ πρόοδο τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ. Ὅπως ἀσφαλῶς γνωρίζετε, ἡ ἀχρηστία καὶ κάποτε ἡ ἀχριστία τῶν πολιτικῶν μας ὡς καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα ἡμῶν τῶν πολιτῶν κατήντησαν τὴν χώρα δέσμια αἰσχρῶν μνημονίων καὶ ἐπαίσχυντων συμφωνιῶν μὲ καταστρεπτικὰ γιὰ τὴν κοινωνία καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν νεολαία ἀποτελέσματα. Χρειάζεται, λοιπόν, νὰ ἀναλυθοῦν οἱ λειτουργίες τῆς χώρας ἀπὸ πιστά, τίμια καὶ ἱκανὰ πρόσωπα γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἐπίτευξη προόδου καὶ εὐημερίας. Ἀσφαλῶς δὲν σᾶς ζητᾶμε νὰ ἀφήσετε τὴν πνευματικὴ ποιμαντορία ἢ τὴν ἄσκηση καὶ νὰ ἀσχοληθῆτε μὲ την πολιτική. Σᾶς ζητᾶμε μαζὶ μὲ τὴν πνευματικὴ τροφοδοσία νὰ παρέχετε συνεχῶς καὶ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία γιὰ τὰ κοινωνικὰ θέματα, τονίζοντες τὶς θεμελιώδεις ἀρχές, ὅπως:

α. Ὁ σεβασμὸς στὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο καὶ ὡς κοινωνία.

β. Ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος.

γ. Ἡ προάσπιση τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς γεωγραφικοῦ

συνέχεια στὴ σελ. 2

Τὸ Τριῴδιο καὶ ὁ ἄνθρωπος

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ εἰσερχόμεθα καὶ ἐφέτος στὴν κατανυκτικὴ περίοδο τοῦ ἱεροῦ Τριῴδίου. Ὡς γνωστόν, ἡ χρονικὴ αὐτὴ περίοδος τῶν δυόμισι περίπου μηνῶν λέγεται ἔτσι, γιατὶ στὴν ἐκκλησία μας χρησιμοποιεῖται τὸ πολυσέλιδο βιβλίο, *«Τὸ Τριῴδιον»*, ποὺ εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ποιητικὰ μαργαριτάρια, ὑπέροχους ὕμνους, διδακτικὲς περικοπὲς καὶ πνευματικὲς ὠδές.

Ἐὰν προσέξωμε, μάλιστα, καλύτερα, θὰ παρατηρήσωμε ὅτι τὸ Τριῴδιο ἔχει σχέση μὲ τὸ σχῆμα τοῦ ναοῦ, τοῦ τάφου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὁ ναὸς διαθέτει πρόναο, τὸν κυρίως ναὸ καὶ τὸ ἱερό, ὁ δὲ τάφος τὸν προθάλαμο, τὴν αἴθουσα τῶν δακρύων καὶ τὸν χῶρο τῆς σαρκοφάγου, τὸ δὲ ἀνθρώπινο σῶμα ἔχει τέσσερα ἄκρα, τὸν κορμὸ καὶ τὴν κεφαλή. Τὸ Τριῴδιο, λοιπόν, διαθέτει καὶ αὐτὸ τρεῖς ὑποπεριόδους: τὶς τέσσερις πρῶτες Κυριακές, τὴν μεγάλη περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα.

Οἱ δύο πρῶτες ἀπὸ τὶς ἀρχικὲς Κυριακὲς ἔχουν σχέση μὲ τὰ πόδια, γιατὶ κατὰ τὴν μὲν πρώτη ἀναγιγνώσκεται ἡ περικοπὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, οἱ ὁποῖοι *«ἀνέβησαν προσεύξασθαι»*. Κατὰ τὴν δευτέρα δὲ Κυριακὴ ἀναγιγνώσκεται ἡ περικοπὴ τοῦ Ἀσώτου, ὁ ὁποῖος *«ἀναστὰς ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα του»*. Ἑπομένως, καὶ στὶς

συνέχεια στὴ σελ. 4

Ἡ κοινωνικότητα τῶν Πατέρων

Α' μέρος

Εἶναι γνωστὴ ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ δὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ποὺ πρόσφατα ἑορτάσαμε. Κατ' οὐσίαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες συνέχισαν στὸν τομέα αὐτὸν τὴν πρακτικὴ τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ποὺ στηριζόταν στὴν κοινοτικὴ ὀργάνωση τῶν πρώτων χριστιανῶν, ὅπου *«οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινὰ»* (Πράξ. Δ' 32). Ἦταν μάλιστα τόσο μεγάλη ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ ἀλληλοστήριξη τῶν Χριστιανῶν στὶς κοινότητες αὐτές, ὥστε *«οὐδὲ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς»* (ὅ.π. 34).

Ὅσο οἱ Χριστιανοὶ ζοῦσαν μὲ ὁμοψυχία καὶ συνεργάζονταν μεταξύ των γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν κοινῶν προβλημάτων, δὲν τοὺς ἄγγιζαν τὰ προβλήματα τοῦ ἔξω κόσμου, οὔτε καὶ αὐτοὶ οἱ διωγμοὶ τοὺς κατέβαλαν, ἀντίθετα τοὺς ἀνέδειξαν ἰσχυρότερους. Μόλις ὅμως διασπάστηκε ἡ ἐσωτερικὴ ἑνότητα, τότε ἐμφανίστηκαν ὅλα τὰ προβλήματα.

Οἱ Τρεῖς λοιπὸν Ἱεράρχες ἀναδείχθηκαν σὲ μιὰ τέτοια ἐποχή, ὅταν οἱ αἱρέσεις ἀπὸ τὴν μία καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ τοῦ Βυζαντίου ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀποτελοῦσαν μεγάλη ἀπειλή. Κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ προσετίθεντο καὶ οἱ φυσικὲς καταστροφές, οἱ ἀρρώστειες, οἱ αὐθαιρεσίες τῆς

συνέχεια στὴ σελ. 3

Πάλι ῥαγιάδες;

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

κι ἄλλες, ὅπως ἡ φιλογερμανική, φιλοαμερικάνικη, φιλοκινέζικη, ἀκόμα καὶ φιλοαλβανική.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο κάθε διαφαινόμενη ἐθνικὴ ἐπιτυχία καὶ κοινωνικὴ πρόοδος τελικὰ ματαιωνόταν, γι' αὐτὸ πολλοὶ ἔλεγαν *«ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠλευθερώθη, περιῆλθε ἀπὸ τὴν βάρβαρη τουρκικὴ σκλαβιὰ στὴν ἄτιμη καὶ ἐκμεταλλευτικὴ δυναστεία τῆς Δύσεως»*. Ἐπειδή, μάλιστα, ἡ κυριαρχία τῶν ξένων γινόταν μὲ ντόπιους τοποτηρητές, ἡ ξένη κυριαρχία δὲν ἦταν φανερή. Ὁ λαός, πιστεύοντας κάθε φορὰ σὲ νεοπαρουσιαζόμενους ἡγέτες καὶ σωτῆρες, βυθιζόταν συνεχῶς σὲ νέα ἀποικιακὴ σκλαβιὰ καὶ ἄφηνε νὰ δεθῇ ἀπὸ ἀραχνοῦφαντα ἀλλὰ παντοδύναμα δεσμά, δυσβάσταχτα μνημόνια καὶ ἐπαίσχυντες συμφωνίες, οἱ καταστρεπτικὲς συνέπειες τῶν ὁποίων ἀρχίζουν ἤδη νὰ διαφαίνονται.

Εἶναι ὅμως ἡ ἀπελπισία ὅλων μας τόσο μεγάλη ποὺ παραλύει κάθε σοβαρὴ προσπάθεια γιὰ συνεργασία καὶ κοινὴ δράση. Παραμένομε σὲ ἐκδηλώσεις γκρίνιας, ἀναιμικὲς διαμαρτυρίες, περιστασιακὰ συλλαλητήρια καὶ κάθε ἄλλη σπασμωδικὴ δράση ἀγανακτισμένων ἀνθρώπων. Ἔτσι καταντήσαμε πάλι ῥαγιάδες, ῥαγιάδες. Πολλοί, μάλιστα, συνετοὶ μελετητὲς μᾶς προειδοποιοῦν ὅτι τὰ χειρότερα ἔρχονται. Θὰ δοῦμε καταστάσεις ποὺ δὲν τὶς βάζει ποτὲ ὁ νοῦς μας, ποὺ περιγράφονται ὅμως στὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως. Ὅταν, βεβαίως, κατανοήσομε τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, ἴσως νὰ εἶναι πιὰ ἀργά.

Γι' αὐτὸ εἶναι πιὰ καιρὸς νὰ συνειδητοποιήσωμε τὴν δεινή μας κατάσταση καὶ στηριζόμενοι καὶ πάλι στὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν δική μας θέληση νὰ ἀποτινάξωμε κάθε ἐξωτερικὸ δεσμό, κάθε ξένη ἐξάρτηση καὶ κάθε μωροφιλοδοξία καὶ συνεργαζόμενοι καὶ ἀλληλοβοηθούμενοι νὰ ἐξετάσωμε ὅλοι μαζί, σοβαρά, τί μποροῦμε, ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμή, νὰ πράξωμε, γιὰ νὰ περισώσωμε ὅ,τι εἶναι δυνατὸν ἀκόμη νὰ σωθῇ.

Ἡ γνώμη τῶν εὐσεβιστικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν δῆθεν μεταφυσικῶν εἰδημόνων ὅτι οἱ χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ κοινὰ καὶ τὴν πολιτικὴ ἔχει πιὰ ἀποδειχθῆ ὅτι προέρχεται ἀπὸ αἱρετικοὺς μονοφυσιτικοὺς κύκλους καὶ συμφεροντολογικὰ κυκλώματα καὶ μόνο κακὸ μπορεῖ νὰ κάνῃ σὲ αὐτὴν τὴν δύσκολη ἐποχή μας.

Ἐλᾶτε, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, νὰ ἀκολουθήσωμε τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων καὶ ἡρώων προγόνων μας. Ἐλᾶτε νὰ συνεργαστοῦμε ὅλοι μαζί, ὁ καθένας στὸν τομέα του, ἄλλος στὸν μορφωτικό, ἄλλος στὸν πνευματικό, ἄλλος στὸν κοινωνικό, ἄλλος στὸν οἰκονομικὸ καὶ ἄλλος στὸν πολιτικό, ἀλλὰ μὲ σύμπνοια, μὲ συνεννόηση καὶ ἀλληλοβοήθεια. Ἔτσι καὶ στὸν προσωπικὸ καθημερινό μας ἀγῶνα καὶ στὴν γενικὴ προσπάθεια γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ πετύχωμε. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών.

Β. Τσούπρας

Ἔκκληση πρὸς τοὺς κληρικοὺς καὶ μοναχούς

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

χώρου καὶ ὡς ἐμψύχου δυναμικοῦ καὶ ὡς πολιτισμικοῦ θησαυροῦ.

δ. Ἡ διεύρυνση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

ε. Ἡ κοινωνικὴ συνεργασία μακρυὰ ἀπὸ ἀτομοκρατικὲς ἢ μαζοκρατικὲς πρακτικές.

στ. Ἡ βίωση τοῦ ἑλληνορθοδόξου κοινοτικοῦ ἀλληλοβοηθητικοῦ πνεύματος.

Ἐπίσης, σᾶς ζητᾶμε νὰ πράξετε ὅ, τι ἔπραξε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος στὴν πρώτη ἐκκλησία. Νὰ προτρέπετε, δηλαδή, συνεχῶς τὰ τίμια, πιστὰ καὶ ἱκανὰ τέκνα σας νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ κοινά, τὸν δὲ ὑπόλοιπο λαὸ νὰ νουθετῆτε κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος νὰ προτιμοῦν τὸ γενικὸ καὶ ὄχι μόνο τὸ ἀτομικὸ συμφέρον. Ἐὰν εὐαισθητοποιηθοῦν ὅλοι οἱ καλοὶ χριστιανοὶ καὶ συνεργαστοῦν μεταξύ των, ὁπωσδήποτε κάτι μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ τὴν βοήθεια, βεβαίως, τοῦ μεγάλου μας Βασιλέως καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τιθέμενοι στὴν διάθεση σας γιὰ ὁποιαδήποτε διευκρίνηση καὶ αἰτούμενοι τὶς εὐλογίες σας διατελοῦμε μὲ πολὺ σεβασμό.

Ἐκ τῶν Ἐπάλξεων

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἱστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Σιατίστης Παύλος (1947-2019)

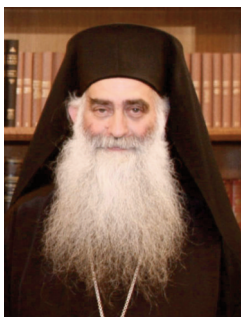

Ἐκοιμήθη πρόσφατα ο Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος, γνωστός για το μαχητικό του ήθος και την αγωνία του για την προστασία της ελληνορθόδοξης παράδοσης. Παροιμιώδης έχει μείνει η κριτική που άσκησε στο ακραίο κόμμα της Χρυσής Αυγής, για την καπήλευση των ιερών και των οσίων του λαού προς όφελος μικροκομματικών συμφερόντων. Υπήρξε φίλος και υποστηρικτής των Επάλξεων σε όλη τη διάρκεια της αρχιερατείας του. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στις 16 Ιανουαρίου, προεξάρχοντος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου.

Γεννήθηκε στην Χαλκίδα το 1947. Μετά το πέρας των εγκύκλιων σπουδών του εισήλθε στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών αποφοίτησε το 1971.

Το 1973 χειροτονήθηκε Διάκονος από τον Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων Νικόλαο και τοποθετείται στο Μαντούδι.

Τον Νοέμβριο του 1974, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και έλαβε το οφίκκιο του Αρχιμανδρίτου από τον Μητροπολίτη Χαλκίδος Χρυσόστομο και ανέλαβε την ενορία του Μαντουδίου για μια εικοσιπενταετία.

Στην περιοχή αυτή και με την ιδιότητα του Αρχιερατικού Εκπροσώπου Μαντουδίου, Λίμνης και Αγίας Άννας ανέπτυξε αξιόλογη κηρυκτική και ποιμαντική δραστηριότητα, σε μια κρίσιμη εποχή για τους εργάτες και απλούς ανθρώπους της περιοχής, που μαστιζόταν από την ανεργία και την υπανάπτυξη.

Από το έτος 1998, κλήθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος να αναλάβει τη Γραμματεία της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής της Νεότητος, της Συνοδικής Υποεπιτροπής για τη χρηματοδότηση των Χριστιανικών οικογενειών της Θράκης για την απόκτηση τρίτου τέκνου, της Συνοδικής Υποεπιτροπής για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, της Συνοδικής Υποεπιτροπής Καλλιτεχνικών Εκδηλώσεων και της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Γάμου, Οικογενείας, Προστασίας Παιδιού και Δημογραφικού Προβλήματος.

Επίσης του ανετέθηκε η Διεύθυνση Κατηχήσεως, της Σχολής Κατηχητών και του Φροντιστηρίου Επιμορφώσεως Κατηχητών της Αποστολικής Διακονίας.

Πολλά έτη είναι παραγωγός Ραδιοφωνικών Εκπομπών του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος. Διετέλεσε πρόεδρος του Φιλανθρωπικού Ιδρύματος «Τάσος Γεωργιάδης».

Για τριάντα και πλέον έτη ασχολήθηκε με τους νέους και τα προβλήματά τους, ως ιερέας, πνευματικός, κατηχητής και εκπαιδευτικός, ενώ παράλληλα κλήθηκε να μιλήσει σε σχολές γονέων, ιερατικά και νεανικά συνέδρια σε πολλές Ιερές Μητροπόλεις της Ελλάδος και της Κύπρου.

Την 28η Φεβρουαρίου 2006 εξελέγη από την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης, η χειροτονία του έγινε στις 4 Μαρτίου 2006, στο Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών.

Ιδιαίτερη μέριμνα του Μητροπολίτου ήταν η καλλιέργεια των ιερατικών και μοναχικών κλήσεων.

Στα 14 χρόνια ποιμαντορίας στην Ιερά Μητροπόλη Σισανίου και Σιατίστης ανεγέρθηκαν και ανακαινίσθηκαν πολλοί ιεροί ναοί, ιδρύθηκαν νέες ενορίες, χειροτονήθηκαν νέοι κληρικοί.

Ήταν συγγραφέας βιβλίων και έχει δημοσιεύσει άρθρα στον ημερήσιο και εκκλησιαστικό περιοδικό τύπο.

Σαράντης Καργάκος (1937-2019)

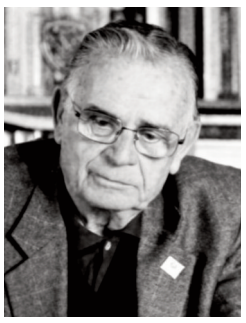

Έφυγε από την ζωή, σε ηλικία 82 ετών, ο μεγάλος ιστορικός, φιλόλογος και δοκιμιογράφος και φίλος των Επάλξεων Σαράντος Ι. Καργάκος. Ο σπουδαίος φιλολόγος έχει δημοσιεύσει 75 βιβλία ιστορικού κυρίως περιεχομένου και αρκετές γλωσσικές μελέτες, ενώ έχει γράψει εκατοντάδες άρθρα σε διάφορα περιοδικά. Η εξόδιος ακολουθία έγινε την Τετάρτη 16 Ιανουαρίου, στις 2 το μεσημέρι από τον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου.

Ο Σαράντος Ι. Καργάκος, γεννήθηκε το 1937 στο Γύθειο Λακωνίας και σπούδασε Κλασσική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ενώ πρωταγωνίστησε στο φοιτητικό κίνημα των ετών 1961-1963. Υπήρξε εισηγητής του 15% για την Παιδεία και εργάστηκε επί 35 έτη στα μεγαλύτερα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια των Αθηνών και στους μεγαλύτερους φροντιστηριακούς οργανισμούς, στους οποίους υπήρξε ιδρυτικό μέλος («Ηράκλειτος», «Αριστοτέλης»). Το στρατιωτικό καθεστώς της επταετίας έβαλε δύο φορές λουκέτο στον φροντιστηριακό οργανισμό «Ηράκλειτος». Για μερικά χρόνια επανήλθε στην ιδιωτική εκπαίδευση (Σχολή «Ζηρίδη»), χωρίς νά ζητήσει «αναγνώριση» για τα έτη της αναγκαστικής απουσίας του, αλλά και πάλι παραιτήθηκε, όπως αναφέρεται στη βιογραφία του. Παρόλο που το στρατιωτικό καθεστώς του είχε αρνηθεί έκδοση διαβατηρίου, ο Σαράντος Καργάκος δεν δίστασε μετά το 1991 να διδάξει στη Σχολή Πολέμου του Ελληνικού Ναυτικού, στη Σχολή Εθνικής Αμύνης (ΣΕΘΑ) και στη Διακλαδική Σχολή της Θεσσαλονίκης.

Ο Σαράντος Καργάκος είχε συνείδηση του τι είναι ωφέλιμο και τι βλαβερό για την πατρίδα. Σε κάθε ευκαιρία με τις συνεντεύξεις που παραχωρούσε και με τη δυναμική του αρθρογραφία δεν παρέλειπε να ψέγει ενέργειες και αποφάσεις των κρατούντων που δεν εξυπηρετούσαν το εθνικό συμφέρον. Την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας στους Σκοπιανούς, την οποία θεωρούσε πρόδρομο «του τεμαχισμού της Ελλάδος» απέδιδε στην έλλειψη ενιαίας γραμμής των ελληνικών κομμάτων σε θέματα εξωτερικής πολιτικής. Ενώ η σκοπιανή πλευρά παρέμενε αμετακίνητη στη θέση της, στην ελληνική πλευρά κάθε ελληνικό κόμμα παρουσιαζόταν και με διαφορετική θέση, πράγμα που εκμεταλλεύτηκαν οι ξένοι διαμεσολαβητές.

Ο Σαράντος Καργάκος υπήρξε από τους σημαντικότερους ιστορικούς και φιλολόγους της εποχής μας. Τα 75 βιβλία που συνέγραψε και βρήκαν μεγάλη ανταπόκριση στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό τον κατέστησαν ένα από τους πλέον αναγνωρισμένους Έλληνες συγγραφείς. Πολλά κόμματα επεδίωξαν να τον εντάξουν στους κόλπους τους, προσφέροντάς του θέση βουλευτή ή ευρωβουλευτή. Αρνήθηκε να ενδώσει στις προτάσεις τους. Προτίμησε την αδέσμευτη μαχητική αρθρογραφία και δοκιμιογραφία, με τις οποίες πίστευε ότι βοηθούσε περισσότερο τους νεαρούς Έλληνες πολίτες. Η πνευματώδης αρθρογραφία του θα μας λείψει στο μέλλον. Είθε ο Κύριος να τον αναπαύσει και να τον κατατάξει με τους εκλεκτούς του.

Πηγές: www.kozanilife.gr, www.kathimerini.gr

Διαμαρτυρία – Πρόταση

Πρὸς τοὺς Ἕλληνες βουλευτές

Ἀξιότιμοι κύριοι!

Ὡς ἐνεργὸς Ἕλλην πολίτης, ἐργάτης τοῦ πνεύματος καὶ κοινωνικὸς ἀγωνιστής,

Α) **Διαμαρτύρομαι ἐντονώτατα γιὰ τὸν βάναυσο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχὲς συμπεριφέρθηκαν πρὸς τοὺς διαδηλωτὲς τοῦ πάνδημου εἰρηνικοῦ συλλαλητηρίου** ποὺ ἔλαβε χώρα στὴν πλατεία Συντάγματος στὶς 20 Ἰανουαρίου 2019 κατὰ τῆς ἐπαίσχυντης Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν, μὲ τὴν ὁποία ἐκχωροῦνται στὸ γειτονικὸ πολυεθνικὸ κρατικὸ μόρφωμα πατρογονικοὶ θησαυροὶ καὶ ἀπαράγραπτα ἐθνικά μας δικαιώματα. Ἡ ἀδυναμία τῶν ἀρχῶν νὰ περιορίσουν τὴν ἐγκληματικὴ δράση τῶν ἐλαχίστων γνωστῶν ἀγνώστων ἐπαγγελματιῶν ταραχοποιῶν καὶ ἡ κακοποίηση τοῦ πλήθους τῶν εἰρηνικῶν διαδηλωτῶν φανερώνει τὴν ἔλλειψη δημοκρατικότητος καὶ τὴν διάλυση τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Β) Ἐπείγουσα σᾶς ὑποβάλλω πρόταση, τὴν ὁποία παρακαλῶ νὰ τὴν μελετήσετε ἐπισταμένως καὶ νὰ πράξετε τὰ δέοντα ἢ μᾶλλον νὰ συμπράξετε πρὸς ἀντιμετώπιση τοῦ σπουδαίου ἐθνικοῦ θέματος ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ζωτικῶν μας θεμάτων. Προτείνω λοιπὸν **νὰ σταματήσῃ κάθε περαιτέρω ἐξέλιξη τῆς ἐπιζήμιας συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν** καί, δεδομένου ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν ἐκ μέρους τῶν Σκοπίων οἱ ἀρχικοὶ ὅροι οἱ σχετικοὶ μὲ τὶς προθεσμίες καὶ τὶς ἀναγκαῖες ὑπογραφές, **νὰ ἀρχίσουν ἐκ τοῦ μηδενὸς νέες διαπραγματεύσεις πρὸς ἐξεύρεση προσφορωτέρων λύσεων καὶ γιὰ τὰ δύο μέρη**, ἀφοῦ βεβαίως ἐπιτευχθῇ προηγουμένως κοινὴ συμφωνία τῶν ἐπὶ μέρους πολιτικῶν ἐν τῇ Βουλῇ φορέων καὶ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ ἐθνικὰ θέματα εἰδικῶν. Πρέπει ὅλοι νὰ συνειδητοποιήσωμε ὅτι **τὰ ἐθνικά μας θέματα εἶναι τόσο σοβαρὰ ποὺ δὲν προσφέρονται γιὰ μικροπολιτικοὺς ἀνταγωνισμοὺς καὶ ἐθνομηδενιστικὲς ἢ ἐθνοκάπηλες ἀντιδικίες**.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ παροῦσα διαμαρτυρία – πρόταση δὲν θὰ εὕρῃ ὦτα μὴ ἀκουόντων, ἀναμένω ἀνταπόκριση καὶ τίθεμαι στὴν διάθεσή σας γιὰ κάθε περαιτέρω διευκρίνιση.

Μετὰ τιμῆς

Β. Τσούπρας

Ἡ κοινωνικότητα τῶν Πατέρων

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

ἐξουσίας καὶ ἰδιαιτέρως ἡ βαριὰ φορολογία σὲ βάρος τῶν φτωχῶν καὶ ἀνυπεράσπιστων ἀνθρώπων, ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν. Ἔτσι οἱ Μεγάλοι αὐτοὶ Πατέρες εἶχαν νὰ ἐπιτελέσουν ἕνα πραγματικὰ πολύπλευρο ἔργο, κυρίως ὅμως εἶχαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς ὀξυμμένες κοινωνικὲς ἀντιθέσεις ποὺ δημιουργοῦνταν ἀπὸ τὶς ἀδικίες καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς πανίσχυρους ἄρχοντες, ὅπως ἀναφέραμε.

Ὡστόσο καὶ οἱ τρεῖς Πατέρες, παρὰ τὶς ἐπιμέρους ἑκάστου ἰδιαιτερότητες καὶ κλίσεις, ἀναδείχθηκαν ἰδιαιτέρως στὸν τομέα αὐτόν. Ὁ Βασίλειος δὲν χαρακτηρίστηκε Μέγας μόνον γιὰ τὴν σοφία του, χάρη στὴν ὁποία «ἐτράνωσε τὴν φύσιν τῶν ὄντων», ἀλλὰ καὶ γιατὶ ἀφιέρωσε τὴν περιουσία του γιὰ τὴν προστασία τῶν φτωχῶν καὶ ἀδυνάτων, ἱδρύοντας τὴν Βασιλειάδα, ποὺ ἀποτέλεσε ἕνα πρότυπο καὶ πρωτοποριακὸ γιὰ τὴν ἐποχή του δίκτυο κοινωνικῆς πρόνοιας καὶ φροντίδας. Ὁ Γρηγόριος, παρὰ τὴν φιλοσοφική καὶ ποιητική του φύση, ἐν τούτοις καὶ ἐκεῖνος, τόσο στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του στὸ πλευρὸ τοῦ γέροντα ἐπισκόπου πατέρα του ὅσο καὶ ἀργότερα στὴν Κωνσταντινούπολη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, στήριζε τοὺς φτωχοὺς καὶ κατατρεγμένους ἀπὸ τοὺς αἱρετικοὺς καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσία ἀδελφούς. Ἀλλὰ καὶ ἀργότερα, ὅταν καὶ ὁ ἴδιος πικραμένος καὶ ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὶς εἰς βάρος του κατηγορίες ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, μοίρασε τὴν περιουσία του στοὺς φτωχοὺς καὶ ἀποσύρθηκε ὁριστικὰ στὸ ἐρημητήριό του, γιὰ νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἀγαπημένη του μελέτη καὶ συγγραφή. Ὅσο γιὰ τὸν «Χρυσορρήμονα», δὲν διέθετε μόνον τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ ἄριστος ἑρμηνευτὴς τῶν θείων γραφῶν, χωρὶς ὅμως νὰ πάψη παράλληλα νὰ στιγματίζη τὴν κοινωνικὴ ἀδικία καὶ νὰ προστατεύη ἐμπράκτως τοὺς ἀδύναμους συνανθρώπους του, γεγονὸς ποὺ τοῦ στοίχισε βεβαίως τὴν ἐξορία καὶ τελικὰ τὸν θάνατο.

Οἱ Πατέρες ἀποδείχθηκαν ἑπομένως ἄριστοι ἐφαρμοστὲς τοῦ θείου λόγου: «*οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, ἀλλὰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά μου*» (Ματθ. Ζ' 21), συνδυάζοντας ἄριστα τὴν ὀρθόδοξη πίστη μὲ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ καὶ πολιτεία. Ὅ τι ἔλεγαν τὸ ἔκαναν πρῶτα οἱ ἴδιοι πράξη, ἀγωνιζόμενοι στὸ πλευρὸ τῶν συνανθρώπων τους, καὶ στὴν συνέχεια ἀξιώνοντας καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους γύρω τους νὰ κάνουν τὸ ἴδιο. Ἐὰν δὲν πρόβαλαν τὸ δικό τους προσωπικὸ παράδειγμα, πῶς θὰ τολμοῦσαν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ ἐφαρμόσουν τὰ διδάγματά τους καὶ νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν;

Καὶ μὴν περάση ἀπὸ τὸν νοῦ κάποιου ὅτι ἦταν ἄλλες οἱ συνθῆκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἦταν πιὸ γλυκεῖς, πιὸ δεκτικοὶ καὶ περισσότερο συνεργάσιμοι. Ὅπως ἀναφέρει ὁ π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, ὁ Χρυσόστομος ἔζησε σέ μιά περίοδο ποὺ ἡ Ἐκκλησία κατακλυζόταν ἀπὸ κατ' ὄνομα Χριστιανούς καὶ «εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι κήρυττε σὲ νεκρούς». Ὁ Χρυσόστομος εἶχε νὰ ἀντιμετωπίση πράγματι τὴν νοοτροπία τοῦ «ἀστοχριστιανοῦ», ποὺ καὶ σήμερα χαρακτηρίζει πολλοὺς «βολεμένους» χριστιανούς. Πῶς ἀλλοιῶς νὰ χαρακτηρίση κάποιος ἐκείνους τοὺς Χριστιανοὺς πού, ὅπως καὶ στὴν ἐποχὴ τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπειδὴ διαθέτουν οἱ ἴδιοι κάποια οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια, στέκονται ἀνάγλητοι ἀπέναντι στὶς ἀνάγκες τῶν συνανθρώπων τους, συνεργάζονται μὲ τὴν ἄρχουσα τάξη καὶ τὴν ἐξουσία γενικῶς καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα; Εἶναι μάλιστα τέτοια ἡ βόλεψη καὶ ἡ ῥαθυμία τους, ποὺ ὄχι μόνον δὲν ἐπιθυμοῦν καμμία ἀλλαγὴ στὰ κοινωνικοπολιτικὰ δρώμενα, φοβούμενοι μήπως χάσουν τὰ κεκτημένα τους, ἀλλὰ καὶ ἀντιδροῦν λυσσαλέα σὲ κάθε προσπάθεια γιὰ κοινωνικὴ δικαιοσύνη.

Δὲν εἶναι ἐξ ἄλλου τυχαῖο ὅτι οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τοῦ Χρυσοστόμου, πέρα ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς, τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ προσηλύτιζαν τοὺς Χριστιανούς, καὶ αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς αἱρετικοὺς ἦταν οἱ πλούσιοι Χριστιανοὶ τῆς ἐποχῆς του. Αὐτοὶ θεωροῦσαν ἀκόμη καὶ τὴν ἐργασία ὄνειδος, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν καμμία πραγματικὴ ἀνάγκη νὰ ἐργαστοῦν, πολὺ δὲ περισσότερο νὰ θυσιάσουν τὰ περίσσια ἀγαθά τους, γιὰ νὰ καλύψουν τὶς ἀνάγκες τῶν πολυπληθῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν τους. Στὸ ἑπόμενο φύλλο θὰ παρουσιάσουμε τὴν κοινωνικὴ διδασκαλία τοῦ Χρυσοστόμου, παρουσιάζοντας ἐνδεικτικὰ τὶς ἀπόψεις του σχετικὰ μὲ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ἐξουσία.

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

Γιὰ νὰ μὴν κακοποιεῖται τὸ Αὐτοκέφαλο

π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, ὁμ. Καθηγητοῦ Θεολογίας Παν/μίου Ἀθηνῶν

Γ' μέρος

Αὐτό ὅμως πού παρουσιάζει τό μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον εἶναι ὁ τρόπος χορηγήσεως τοῦ κανονικοῦ αὐτοκεφάλου στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καί ὅλες οἱ σχετικές μέ αὐτό διαδικασίες. Γι' αὐτά μᾶς πληροφορεῖ ὁ «Κώδηξ Ἱερός», πού τυπώθηκε στό «Πατριαρχικό Τυπογραφεῖο» τόν Ἰούνιο τοῦ 1850, καί περιέχει ὅλα τά σχετικά ἐγγραφα καί τά «Πρακτικά» τῆς Συνόδου, πού ἐψήφισε τό Αὐτοκέφαλο τῆς Ἑλλάδος. Ὁ τίτλος: «ΚΩΔΗΞ ΙΕΡΟΣ, περιέχων τά ΠΡΑΚΤΙΚΑ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς συγκροτηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπί τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Ἀνθίμου τοῦ Βυζαντίου, Περί τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,α ω ν', Ἰνδικτιῶνος η', Κατά μῆνα Ἰούνιον» (σελ. 4 χ. ἀρ. καί σελ. α'-ε'+ 84).

Γιά τήν ἐπίτευξη τῆς τελικῆς λύσεως θεωρήθηκε ἀπό τήν Σύνοδο ἀναγκαία ἡ «κοινή σύσκεψις τοῦ ἱ. Κλήρου τῆς Ἑλλάδος καί ἡ συνευδόκησις τῆς Κυβερνήσεως». (Κ. Οἰκονόμος). Ἄρα τό αὐτοκέφαλό μας ζητήθηκε ἀπό τόν ἑλλαδικό Κλῆρο (πού εξέφραζε καί τόν Λαό) καί τήν Ἑλληνική Πολιτεία. Αὐτή εἶναι ἡ σύμφωνη μέ τούς ἱερούς Κανόνες πορεία. Εἶναι δέ χαρακτηριστικό, ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία χαρακτηρίζεται συχνά στόν Πρόλογο τοῦ Πατριάρχου καί σέ ἄλλα ἐγγραφα, «κέντρον ἁπασῶν τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν», κάτι πού σχετίζεται μέ τά ἀπό αἰώνων «πρεσβεῖα τιμῆς» τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἰδιαίτερα τονίζεται, ὅτι «ἡ ἐνέργεια τῆς Συνόδου ἦταν μία οἰκονομία, δικαία τε κατά πάντα καί εὔλογος, καί σύμμορφος ὅλοις τοῖς ἀνέκαθεν νενομισμένοις τε καί παραδεδομένοις ἡμῖν, καί τῇ ἑκάστοτε παραδειγματικῇ καί κανονιστικῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας». Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο διά τοῦ Πατριάρχου του ὁμολογεῖ ὅτι ἐνεργεῖ μέ βάση τά «πρεσβεῖα τιμῆς» στήν Ὀρθοδοξία.

Ὅ,τι ἔγινε συνεπῶς στή Σύνοδο δέν ἔγινε αὐθαίρετα, ἀλλά συνοδικά, ὅπως ἐπιβάλλει ἡ παράδοση τῆς Ὀρθοδοξίας, μολονότι τό αὐτοκέφαλο σχετιζόταν μέ περιοχή πού ἀνῆκε δικαιοδοσιακά στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Τά πάντα ἀποφασίσθησαν ἀπό τήν συγκροτηθεῖσα Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο ὑπό τήν προεδρία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Τονίζεται, μάλιστα, ὅτι «ἡ αὐτοκεφαλία» ἦταν «εὐσεβής καί φιλόθεος ἀξίωσις … τοῦ (ἐν Ἑλλάδι) Ὀρθοδόξου Πληρώματος» (ὅλου δηλαδή τοῦ Ἔθνους), ἔγινε δέ κατά τό παράδειγμα καί ἄλλων Ὀρθοδόξων Λαῶν. Ὁ λόγος αὐτός ὑπονοεῖ τά λοιπά αὐτοκέφαλα, ὅπως λ.χ. ἐκεῖνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας (1589), τό ὁποῖο ἔγινε μέν δεκτό ἀπό τόν Πατριάρχη Ἱερεμία Β', πού τό 1589 ἦταν στή Ρωσία, ἐγκρίθηκε ὅμως τό 1593 ἀπό τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ Πατριάρχη στήν ἕδρα του. Ὅλα στήν Ὀρθοδοξία (πρέπει νά) λύνονται συνοδικά καί ὄχι «παπικά» καί αὐθαίρετα. Ὑπενθυμίζεται δέ ὅτι μέ τό ἀντικανονικό «αὐτοκέφαλο» τοῦ 1833 ἐπῆλθε ἡ διάσπαση τῆς ἑνότητας ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπί δεκαεπτά χρόνια καί ἡ «ἀπομόνωσή» της ἀπό τήν ὀρθόδοξη κοινωνία.

Ἔτσι συγκροτήθηκε «Σύνοδος Ἁγία καί Μεγάλη», στήν ὁποία συμμετεῖχαν: Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἄνθιμος Δ', ὡς «προϊστάμενος», ὁ πρ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης Κωνστάντιος ὁ ἀπό Σιναίου, ὁ πρ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης Γερμανός Δ', ὁ πρ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἄνθιμος ὁ ἀπό Ἐφέσου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Κύριλλος ΣΤ', καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται τοῦ «Οἰκουμενικοῦ Θρόνου» Καισαρείας Παΐσιος, Ἐφέσου Ἄνθιμος, Ἡρακλείας Πανάρετος, Νικομηδείας Διονύσιος, Χαλκηδόνος Ἱερόθεος, Δέρκων Νεόφυτος, Πρόεδρος Διδυμοτείχου Μελέτιος, Νεοκαισαρείας Λεόντιος, Κρήτης Χρύσανθος, Σερρῶν Ἰάκωβος, Βιζύης Γρηγόριος, Σωζουαγαθουπόλεως Προκόπιος. Συμμετεῖχαν ἐπίσης οἱ Μητροπολῖται καί Διδάσκαλοι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ πρώην Μεσημβρίας Σαμουήλ καί ὁ Σταυρουπόλεως Κωνσταντίνος (Τυπάλδος), Σχολάρχης τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης καί Γραμματεύς τῆς Συνόδου. Ἐπιδιώχθηκε δηλαδή ἡ κατά τό δυνατόν εὐρύτερη συμμετοχή στή Σύνοδο αὐτή, γιά νά ἔχει μεγαλύτερη ἐγκυρότητα, ἐφόσον τό Αὐτοκέφαλο δέν τό χορηγεῖ ἀτομικά ὁ Πατριάρχης, ἀλλά ὅλη ἡ Σύνοδος, μέ «πρῶτον τῇ τάξει» τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη. Αὐτήν τήν ὁδό, ὅπως ἐλέχθη, ἀκολούθησε καί ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας τό 1589/1593.

Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις ἀπεφασίσθη καί χορηγήθηκε τό Αὐτοκέφαλο στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί οἱ παραπάνω Ἱεράρχες ὑπογράφουν τόν Συνοδικό Τόμο τῆς 29ης Ἰουνίου 1850, πού ἀνεκήρυττε αὐτοκέφαλη τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Κατά τόν Συνοδικό Τόμο «ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία θά ὑπάρχῃ τοῦ λοιποῦ κανονικῶς αὐτοκέφαλος», μέ ὑπέρτατη ἐκκλησιαστική Ἀρχή «Σύνοδον διαρκῆ» καί Πρόεδρο «τόν κατά καιρόν … Μητροπολίτην (Ἀρχιεπίσκοπον) Ἀθηνῶν, διοικουμένη ἐλευθέρως καί ἀκωλύτως ἀπό πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως». «Ἐπιγινώσκεται δέ καί ἀνακηρύσσεται» «πνευματική ἀ δ ε λ φ ή» τῆς πρώην Μητρός Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο δέν θά χαρακτηρίζεται πλέον «Μητέρα», ἀλλά «Ἀδελφή Ἐκκλησία». Ἔτσι «ἀναγορεύεται καί κηρύττεται ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία αὐτοκέφαλος» καί ἡ Σύνοδός της «ἀδελφή ἐν Πνεύματι» μέ κάθε ἄλλη Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἡ χορήγηση τοῦ Αὐτοκεφάλου ἔγινε μέ βάση συγκεκριμένους ὅρους (σ. 23-26), στούς ὁποίους μεταξύ ἄλλων ὁρίζεται ὅτι ἀνωτάτη ἐκκλησιαστική ἀρχή εἶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ πρόεδρον τόν κατά καιρόν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν. Δέν γίνεται ὅμως λόγος περί «Πρώτου». Ἡ Σύνοδος θά διοικεῖ «τά τῆς Ἐκκλησίας κατά τούς θείους καί ἱερούς κανόνας, ἐλευθέρως καί ἀκωλύτως ἀπό πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως» (Ὅρος Α') γιά τήν ἀποφυγή τῆς πολιτειοκρατίας. Γιά τήν διατήρηση δέ τῆς πνευματικῆς σχέσης μέ τήν ἕως τότε Μητέρα Ἐκκλησία ὁρίζεται (ὅρος Ε') ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά παραλαμβάνει τό ἅγιο Μύρον ἀπό τήν Ἐκκλησία Κων/λεως. Δέν πρέπει δέ νά λησμονεῖται ὅτι μετά τήν ἀπόκτηση τῆς αὐτοκεφαλίας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γίνεται πλέον «Ἀδελφή» ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί αὐτῆς τῆς πρώην «Μητρός Ἐκκλησίας». Τό ἐρώτημα ὅμως εἶναι: Ἐὰν μία ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, π.χ. ἡ Πελοπόννησος, διεκδικήσει αὐτοκεφαλία, ἔχει ἢ δὲν ἔχει λόγο ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ μέχρι τότε δηλαδή Μητέρα Ἐκκλησία; Αὐτό παραπέμπει σήμερα στήν περίπτωση τῆς Οὐκρανίας.

Τό Ἑλληνικό αὐτοκέφαλο εἶναι μιά χαρακτηριστική περίπτωση πού διακρίνεται διά τήν πιστότητά της στήν ἐκκλησιαστικοκανονική παράδοση τῆς Ὀρθοδοξίας καί γι' αὐτό μπορεῖ -καί πρέπει- νά λειτουργήσει ὡς πρότυπο καί στήν ἐποχή μας.

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Μ. Μ.	50€	Καλογεράτου Μαρία	30€
Κοτσιφάκου Εὐανθία	10€	Γκεζερλὴς Γεώργιος	100€
Ζαντιώτη Ἠλέκτρα	10€	Δαδὴς Στυλιανὸς	5€
Χριστοπούλου Ἑλένη	10€	Μουραφέτη Ἀγγελικὴ	30€
Πολιτάκος Νικόλαος	20€	Μεϊντάνη Βασιλικὴ	10€
Κατσίρης Δημήτριος	20€	Χωραφίτου Εὐαγγελία	50€
Κατσαρέλλης Ἀντώνιος	20€	Ἀποστολόπουλος Κων/νος	20€
Βασιλείου Πέτρος	10€	Μπέξη Παρασκευὴ	20€
Κουρεμένου Ἐλευθερία	20€	Ε. Μ.	20€
Ἀναγνώστου Εὐάγγελος	20€	Κ.	10€
Βλαχοσωτῆρος Παναγιώτης	100€	π. Δαμιανὸς Σταυρίδης	20€
Δέδε Ζωὴ	20€	Ἡλιακοπούλου Κωνσταντῖνα	20€
Βλαντὴ Σταματία	20€	Λιονάκη Στέλλα	10€
Δρίζης Θεόδωρος	10€	Θ. Παλαμήδα-Εὐθυμιάδου	10€
π. Ντάνα Παῦλο	10€	Γιάντσου Σταυρούλα	10€

Εὐχαριστίες

Εὐχαριστοῦμε ὅλους τοὺς καλούς μας φίλους ποὺ ἀνταποκρίνονται στὶς ἐκκλήσεις μας καὶ στηρίζουν οἰκονομικῶς τὸ πολιτιστικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῶν Ἐπάλξεων. Χωρὶς τὴν βοήθειά των τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ συνεχιστῆ. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε καὶ τὰ διάφορα βιβλιοπωλεῖα ποὺ προσφέρουν βιβλία τῶν ἐκδόσεών των γιὰ νὰ διατεθοῦν κατὰ τὶς ἐκδηλώσεις μας, ὅπως τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία, τὴν «Ζωή», τὸν «Σωτῆρα», τὸ «Φῶς», τὶς ξενόγλωσσες ἐκδόσεις Σιδέρη ὁδοῦ Μεταξᾶ κ.λπ. Περιμένομε καὶ ἄλλους.

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλξεις

Νικόλαος Μοσχοφίδης (1933-2019)

Ὁ Νικόλαος Μοσχοφίδης γεννήθηκε τὸ 1933 στὴ Δράμα ἀπὸ Μικρασιάτες γονεῖς. Ἔχασε τὴν ὅρασή του ἀπὸ ἔκρηξη καπνογόνου χειροβομβίδας σὲ ἡλικία 8 ἐτῶν, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς.

Φοίτησε στὸν Οἶκο Τυφλῶν Καλλιθέας κατὰ τὰ ἔτη 1947-1953. Σπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης. Ἐργάστηκε ὡς τηλεφωνητὴς στὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζάχαρης ἀπὸ τὴν ὁποία τιμήθηκε μὲ βραβεῖο.

Διετέλεσε ἐπανειλημμένα μέλος τῆς Γ. Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς Τυφλῶν Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποία ἐκπροσώπησε γιὰ μιὰ τριετία (1996-1999).

Ἔγραφε ποίηση καὶ εἶχε ἀποσπάσει, ἀπὸ τὸ 1996 ἕως σήμερα, ἀρκετοὺς Ἐπαίνους, Διπλώματα Τιμῆς καὶ Βραβεῖα καὶ πολλὰ ποιήματά του ἔχουν φιλοξενηθῆ σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες σὲ Ἑλλάδα καὶ Κύπρο.

Ἐξέδωσε ἑπτὰ ποιητικὲς συλλογές, ἡ δὲ ὀγδόη εὑρίσκεται ὑπὸ ἔκδοση. Μὲ τὰ ποιήματά του προσπαθοῦσε νὰ καταστήση τοὺς ἀναγνῶστες κοινωνοὺς τῶν σκέψεων, τῶν αἰσθημάτων, τῶν προβληματισμῶν του καὶ νὰ μεταλαμπαδεύση σ' αὐτοὺς τὴν πεῖρα τῶν χρόνων του, παρακαταθήκη στὶς ἑπόμενες γενιές.

Ἦταν μέλος τοῦ «Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλῶν Κεντρικῆς Μακεδονίας», τῆς Ἐθνικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀτόμων μὲ Εἰδικὲς Ἀνάγκες, τῆς «Ἀμφικτυονίας Ἑλληνισμοῦ», τῶν Κιουταχειωτῶν Μικρᾶς Ἀσίας «ὁ Αἴσωπος» καθὼς καὶ μέλος τῆς Ἕνωσης Λογοτεχνῶν Βορείου Ἑλλάδος (ΕΛΒΕ).

Ἦταν παντρεμένος καὶ ἀπέκτησε μία κόρη, ἡ ὁποία τοῦ χάρισε δύο ἐγγονοῦλες.

Ἦταν ἀγαπητὸς συνεργάτης τῶν Ἐπάλξεων καὶ ἀδερφικὸς φίλος τοῦ ὑπευθύνου των Β. Τσούπρα ἤδη ἀπὸ τὸ 1948. Ἡ μνήμη του θὰ παραμείνη ἀνεξίτηλη γιὰ τὴν πίστη του, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν πατρίδα καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὴν Μακεδονία. Εἴθε ὁ Ποιητὴς τοῦ σύμπαντος νὰ ἀναπαύση τὴν ψυχὴ τοῦ ἀγαπητοῦ μας ποιητοῦ Ν. Μοσχοφίδη.

Θεολογικὸ Συνέδριο τῆς Ἱ. Μ. Ἠλείας

Σάββατο-Κυριακὴ 23-24 Φεβρουαρίου 2019 (Πύργος-Ἀμαλιάδα)

«Ἡ προσφορὰ τοῦ Βυζαντίου στὴν Θεολογία, τὶς Ἐπιστῆμες καὶ τὸν Πολιτισμὸ»

Τὸ συνέδριο διοργανώνεται μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως 1000 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ (1018-2018).

Τηλέφωνα ἐπικοινωνίας: 2621022527, e-mail.: contact@imilias.gr

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς πρότυπο συνεργασίας

Β' μέρος

Μὲ τὴν ἀπελευθέρωση μάλιστα τοῦ Ἔθνους οἱ ἀντιθέσεις ξαναφούντωσαν. Οἱ θρησκευόμενοι συντηρητικοί, οἱ ἐπιστημονίζοντες προοδευτικοὶ καὶ οἱ νεωτερίζοντες πολιτικοὶ δὲν ἀρκοῦνται πλέον σὲ κηρύγματα καὶ σὲ γράμματα, ἀλλὰ προχωροῦν σὲ πράξεις βίας καὶ ἀλληλοεξοντώσεως. Ἡ δεσποτοκρατικὴ μανία, ὁ ὀργανωσιακὸς εὐσεβισμὸς καὶ ὁ ἀπόκοσμος καλογερισμὸς ἔχουν τὴν αἰτία τους σὲ αὐτὲς τὶς ἀλληλοσυγκρουόμενες τάσεις. Σ' αὐτὲς πρέπει νὰ προστεθῆ καὶ ὁ δυτικόφρων κρατισμός, ποὺ τόσο κακὸ ἔκανε στὸν Ἑλληνισμὸ καὶ στὴν Ὀρθοδοξία.

Σ' αὐτήν, λοιπόν, τὴν διασπασμένη πραγματικότητα, στὴν ψυχοπαθητικὴ κατάσταση καὶ στὴν ἀλληλοεξοντωτικὴ διάθεση ὅλων οἱ τρεῖς Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας παραμένουν καὶ σήμερα τὸ φωτεινὸ παράδειγμα ἑνότητος καὶ ἐναρμονίσεως τοῦ ἑνιαίου τις ἀνθρωπίνης οὐσίας μὲ τὴν ποικιλότητα τῶν ἐπιμέρους χαρισμάτων καὶ ἐνδιαφερόντων τοῦ κάθε προσώπου. Ἡ εὐγένεια τοῦ Γρηγορίου, ἡ βαθύτητα τοῦ Βασιλείου καὶ τὸ ἀεικίνητο τοῦ Χρυσοστόμου ὄχι ἁπλῶς δὲν ἐμπόδισαν τοὺς τρεῖς Πατέρες νὰ χαράξουν ἑνιαία Ὀρθόδοξη πρακτικὴ ἀλλὰ καὶ διάνθισαν τὴν ὀρθόδοξη ζωὴ καὶ πολιτεία μὲ αὐτὲς ἀκριβῶς τὶς ἰδιαιτερότητές των. Ἡ Πατερικὴ Θεολογία, βιοτὴ καὶ κοινωνικότητα μπορεῖ νὰ εἰκονισθῆ ὡς ἕνας χριστόμορφος ἄνθρωπος μὲ καρδιὰ τὸν Γρηγόριο, μυαλὸ τὸν Βασίλειο καὶ βούληση-κίνηση τὸν Χρυσόστομο, ἐνσαρκώνοντας τέλεια τὰ εἰς τὸ 12ο κεφάλαιο τῆς Α' Κορ. λεγόμενα ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο.

Ἔχοντες λοιπὸν ὡς φωτεινὰ ὑποδείγματα ἑνότητος καὶ συνεργασίας τοὺς τρεῖς μεγάλους πατέρες καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας μας ἄς βιώσωμε καὶ ἐμεῖς τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ ἄς ἐντάξωμε μέσα στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ τὰ ἐπὶ μέρους ἐνδιαφέροντά μας, ὥστε ὅλα αὐτὰ ὄχι ἁπλῶς νὰ μὴν ἐμποδίζουν τὴν ἑνότητα ἀλλὰ νὰ τὴν διανθίζουν καὶ νὰ τὴν ἐπεκτείνουν σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις καὶ ἐκφράσεις τοῦ προσωπικοῦ καὶ δημοσίου μας βίου. Αὐτὴ ἡ ἑνότητα χρειάζεται ἰδιαιτέρως στὶς ἡμέρες μας, ποὺ οἱ μανιασμένες δυνάμεις τοῦ σκότους ἔχουν ἤδη ἁλώσει ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς μας καὶ ἔχουν ἀλλοιώσει τὴν ψυχὴ καὶ τὸν χαρακτήρα μας.

Ὅσοι, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, τιμᾶμε τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλήσίας, ἄς δείξωμε αὐτό μας τὸν σεβασμὸ ὄχι μόνο μὲ λόγια ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ζωὴ καὶ πολιτεία μας. Ἔτσι, θὰ ἔχωμε βοηθοὺς καὶ συμπαραστάτες στὸν δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς μας τοὺς τρεῖς μεγίστους Φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος νὰ μᾶς θερμαίνουν τὴν καρδιά, νὰ μᾶς φωτίζουν τὸν νοῦ καὶ νὰ μᾶς δυναμώνουν τὴν θέληση γιὰ ἔργα ἑνότητος, εἰρήνης, δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης. Ἄς ἐλπίσωμε ὅτι ἡ ἔκκληση ποὺ ἀπευθύνουν οἱ Ἐπάλξεις πρὸς τοὺς πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες τοῦ τόπου γιὰ συνεργασία καὶ κοινὴ δράση θὰ εὕρη ἀνταπόκριση, ὥστε ὅλοι μαζὶ νὰ κάνωμε κάτι γιὰ τὸν τόπο αὐτό, πρὶν νὰ εἶναι ἀργά. Γι' αὐτὸ ὁ καθένας ἄς συμβάλλη στὴν ἐπιτυχία τοῦ κοινοῦ σκοποῦ πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ πρὸς σωτηρία ὅλων.

Β. Τ.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Κατὰ τὸν μήνα Ἰανουάριο, στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, Ὁμόνοια ἔλαβαν χώρα οἱ ἀκόλουθες ὁμιλίες:

Τὴν Κυριακὴ 13 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ. ὁμιλία ἀπὸ τοὺς **κ. Γεώργιο Τσούπρα**, Δρ. Θεολογίας – Σλαβολόγο καὶ **κ. Σοφία Μπεκρῆ**, φιλόλογο – θεολόγο, μὲ γενικὸ θέμα: «***Ἀπὸ τὴν Κύπρο στὴν Μακεδονία***».

Ἡ ὁμιλία πραγματοποιήθηκε μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τοῦ ἑνωτικοῦ δημοψηφίσματος στὴν Κύπρο (15 Ἰανουαρίου 1950) καὶ τὴν ἐπικείμενη ψήφιση ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ Βουλὴ τῆς καταστρεπτικῆς συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν γιὰ τὴν Μακεδονία.

Οἱ εἰσηγητὲς στὶς ἐπιμέρους εἰσηγήσεις τους τόνισαν ὅτι ὅπως ἡ βούληση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Κυπρίων (96%) ποὺ ψήφισε τὴν ἕνωση μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀγνοήθηκε, ἔτσι καὶ τώρα ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ στὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ Ἕλληνες στὸ ἐξωτερικὸ ἀντιτίθεται στὴν ἐνδοτικὴ συμφωνία περὶ δῆθεν μακεδονικῆς γλώσσας καὶ μακεδονικῆς ἐθνότητος, ἀλλὰ οἱ ἑλληνικὲς κυβερνήσεις ἐνεργοῦν ἐνάντια στὸ λαϊκὸ αἴσθημα μὲ τραγικὲς συνέπειες γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας.

Τὸ **Σάββατο 26 Ἰανουαρίου** καὶ **ὥρα 6:30 μ.μ.** ὁμιλία ἀπὸ τὴν θεολόγο-φιλόλογο κ. Σοφία Μπεκρῆ, μὲ θέμα: «*Ἡ κοινωνικὴ διδασκαλία τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου*». Ἡ κ. Μπεκρῆ στὴν ὁμιλία της τόνισε ὅτι ὅπως ὁ Χρυσόστομος μὲ τὸν πύρινο λόγο του καὶ τὸ προσωπικό του παράδειγμα κατάφερε στὶς ἡμέρες του νὰ μαλακώση τὴν σκληροκαρδία τῶν πλουσίων καὶ νὰ ἀνακουφίση τοὺς ἐνδεεῖς, ἔτσι καὶ σήμερα μὲ τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὸ δοκιμασμένο κοινοτικὸ σύστημα μποροῦν νὰ ἀντιμετωπιστοῦν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα πρὸς ὄφελος ὅλων. Περισσότερα σὲ σχετικὸ ἄρθρο τῆς παρούσης.

Τὴν **Κυριακὴ 27 Ἰανουαρίου** καὶ **ὥρα 6:30 μ.μ.** ὁμιλία ἀπὸ τὸν θεολόγο-κοινωνιολόγο κ. Β. Τσούπρα, μὲ θέμα: «*Ἡ ἑλληνοορθόδοξη πολιτεία καὶ πολιτικὴ καὶ οἱ σύγχρονοι πολῖτες καὶ πολιτικοί*». Ὁ κ. Τσούπρας τόνισε ὅτι γιὰ νὰ ὑπάρξη χρηστὴ διακυβέρνηση χρειάζεται πολῖτες καὶ πολιτικοὶ νὰ εἶναι ἐμβαπτισμένοι στὰ νάματα τῶν ἑλληνοορθοδόξων δημοκρατικῶν καὶ κοινωνικῶν παραδόσεων τοῦ λαοῦ μας καὶ νὰ συνεργάζονται γιὰ τὸ καλὸ ὅλων καὶ μάλιστα τῆς πατρίδος.

Τὴν **Κυριακὴ 3 Φεβρουαρίου** καὶ **ὥρα 6:30 μ.μ.** ὁμιλία ἀπὸ τὸν ὁμότιμο καθηγητὴ Θεολογίας **π. Γεώργιο Μεταλληνό**, μὲ θέμα: «*Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες καὶ ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία*». Ὁ π. Γεώργιος ἀναφέρθηκε μεταξὺ ἄλλων στὴν ὁμαλὴ σχέση Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ ποὺ χάραξαν οἱ Πατέρες ἀλλὰ καὶ τὸ πόσο ἀπειλεῖ νὰ κλονίση τὴν σχέση αὐτὴν ἡ ἐμφάνιση τοῦ νεοπαγανισμοῦ καὶ ἄλλων ἀντιχριστιανικῶν δοξασιῶν στὶς ἡμέρες μας. Στὴν ὁμιλία παρέστη ὁ π. Σεραφεὶμ Ρίβιος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου.

Κοπὴ Βασιλόπιττας

Τὴν **Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου** καὶ **ὥρα 6:30 μ.μ.** στὴν αἴθουσα **Ἐπάλξεις,** Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια**,** πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση, κατὰ τὴν ὁποία ἔγινε ἡ **κοπὴ** τῆς πατροπαράδοτης **Βασιλόπιττας.** Τὴν πίτα εὐλόγησε ὁ π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης, προϊστάμενος τῆς ἐνορίας Ἁγ. Τριάδος Ἀμπελοκήπων. Ἀκολούθησε ὁμιλία ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσούπρα, ὁ ὁποῖος ἔθεσε τοὺς στόχους γιὰ τὴν νέα χρονιά, ἀναφερόμενος πάντως στὶς δυσκολίες ποὺ δυσχεραίνουν τὸ πολύπλευρο ἔργο τῶν Ἐπάλξων, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας ἀλλὰ καὶ τῆς γενικώτερης κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ ἀδιαφορίας. Γι' αὐτὸ λοιπὸν καθίσταται ἀπαραίτητη ἡ μεγαλύτερη συνεργασία καὶ κινητοποίηση ὅλων πρὸς εὐόδωση τῶν στόχων.

Ἀσημίνα Τσάμου

Τὸ Τριῴδιο καὶ ὁ ἄνθρωπος

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

δύο περιπτώσεις ὑπάρχει ἡ χρησιμοποίηση τῶν ποδῶν («ἀνέβησαν», «ἐπορεύθη»).

Οἱ δύο ἑπόμενες Κυριακὲς ἔχουν σχέση μὲ τὰ χέρια. Τὴν μὲν Κυριακή τῆς Κρίσεως ἀναφέρεται ἡ φράση *«Ἐπείνασα καὶ ἐδώκατε μοι φαγεῖν»*, κατὰ δὲ τὴν ἑπομένη Κυριακὴ ἐνθυμούμεθα τὴν παρακοὴ τῶν πρωτοπλάστων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν μὲ τὰ χέρια των τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ καὶ τρώγοντάς τον ἐξέπεσαν τοῦ Παραδείσου. Ἡ ἐνθύμηση αὐτὴ μᾶς διδάσκει ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνωμε πράξεις ποὺ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ προσπαθοῦμε μὲ τὴν νηστεία νὰ ἐλαχιστοποιήσωμε τὶς ἁμαρτωλὲς πράξεις καὶ νὰ μεγιστοποιήσωμε τὴν μετάνοια.

Ἔτσι, μετὰ τὶς τέσσερις ἀρχικὲς Κυριακές, εἰσερχόμεθα στὸ κύριο σῶμα, στὸν κορμό, δηλαδή, τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸν κορμὸ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὅπως, μάλιστα, μέσα στὸν κορμό μας ὑπάρχουν πολύτιμα ὄργανα (καρδιά, πνεύμονες, ἧπαρ καὶ λοιπά), ἔτσι καὶ στὸν κορμὸ τοῦ Τριῴδίου ὑπάρχουν πολύτιμοι θησαυροὶ (Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου, Μεγάλος Κανόνας, Ψυχοσάββατα, Ἑορτὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καὶ λοιπά).

Μετὰ τὸν κορμὸ ἔρχεται ἡ κεφαλή, ἀλλὰ μεσολαβεῖ ὁ λαιμός. Σὲ ἀντιστοιχία, λοιπόν, στὸ Τριῴδιο λαιμὸς εἶναι ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Ὁποῖοι δὲ θησαυροὶ εὑρίσκονται στὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα! Ξεπερνοῦν τὸν ἀνθρώπινο νοῦ! Γιατί *«οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάνν., Γ' 15-16)*. Μέσα στὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἄλλωστε, ὑπάρχει τὸ λαμπερὸ διαμάντι τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας, *«Τὸ Τροπάριο τῆς Κασσιανῆς»*, καθὼς ἐπίσης ὑπάρχουν τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια (δώδεκα περικοπὲς τῶν Εὐαγγελίων), τὰ ἄλλα βιβλικὰ ἀναγνώσματα, οἱ ὑπέροχοι ὕμνοι, τὰ Ἐγκώμια καὶ λοιπά.

Ὅλα αὐτὰ βοηθοῦν νὰ βιώσωμε, ὅσο εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατόν, τὸν Σταυρό, τὰ πολλὰ πάθη καὶ τὴν ταφὴ τοῦ Σωτῆρος μας, ὥστε νὰ γευθοῦμε καὶ τὴν ἔνδοξη Ἀνάστασή Του. Ὅπως, δηλαδή, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα πάντοτε ἐπιθυμεῖ νὰ πετάξη στὸν ἀέρα, ἔτσι καὶ τὸ Τριῴδιο μᾶς προετοιμάζει καὶ μᾶς ἐνισχύει μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν μετάνοια νὰ ἀνεβοῦμε σὲ οὐράνια ὕψη καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά.

Ἄς παρακολουθήσωμε καὶ ἐφέτος ὅλα τὰ τελούμενα κατὰ τὴν πνευματική, κατανυκτικὴ καὶ κοινωνικὴ αὐτὴ περίοδο τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ κατορθώσωμε καὶ ἐμεῖς, μὲ μετάνοια καὶ φιλαλήθεια, νὰ ἀπολαύσωμε τοὺς καρποὺς τῆς ἀγάπης ποὺ μᾶς προσφέρει ἁπλόχερα ὁ μεγάλος μας Βασιλιὰς καὶ Σωτήρας μας Χριστός.